

Moskusokser til tælling ... Ugebrev nr. 7, 22. juli, 2001

En uge præget af skiftende vejrforhold med meget få solskinstimer. Skyerne har gennemgående hængt lavt over dalen og en til tider kold og kraftig vind har inspireret til indendørssystemer og indtagelse af store mængder kaffe. Selv myggene, der i de forrige uger virkelig har været en plage, har valgt at holde sig i ro. En sjælden gang har solen dog kigget frem og givet anledning til nogle fantastiske lyseffekter ude over fjorden. Fjorden er på få dage blevet næsten isfri, og det er forunderligt at se solen glitre i det blågrønne vand efter så lang tid med isdække

For at fortsætte, hvor det sidste ugebrev slap, var Karin Christiansen, Linda Bredahl, Thomas Berg og jeg i søndags en tur oppe på Aucellatoppen, der ligger øst for stationen. Udsigten fra toppen ud over Hochstetter Forland, Kuhn Ø og øen Shannon var fantastisk og sigtbarheden var over 100 km. Undervejs kom vi forbi en af områdets to sneuglereder og rævegrav 5. På redene sad kun de to ældste unger tilbage som to lodne, grå fjerdske og disse er senere på ugen gået af redene. De to yngste må derfor have ladet livet pga. mangel på føde. Udenfor rævegrav 5, der er beliggende højt oppe af Aucellabjerget, så vi fire hvide polarræveunger, der legede udenfor graven. Det er første gang, der er observeret ræveunger i denne grav og noget tyder altså på et rigtigt godt ræveår her i Zackenbergdalen.

Midt på ugen drog Thomas Berg og Claus Bang Bertelsen ud på en tredages tur til Store Sødal for at foretage den årlige moskusoksetælling dér. Der blev talt 31 okser på turen. En af de kommende dage vil der blive foretaget en oksetælling på strækningen mellem stationen og Daneborg. Disse observationer skal, sammen med de ugentlige oksetællinger i området omkring stationen, give et estimat på områdets samlede bestand.

Udover at fungere som assistent for GeoBasis-programmet, laver jeg de feltundersøgelser, der skal ligge til grund for mit speciale indenfor naturgeografi. Specialet kommer til at dreje sig om kulstofdynamikken for de arktiske hedearealer med fokus på kulstofafgivelsen fra jorden. Tre lokaliteter med tre, for hedearealerne, karakteristiske vegetationstyper: kantlyng, grønlandsk fjeldsimmer (dryas) og pil er udvalgt. Her måles kulstofafgivelsen så ofte som muligt hen over hele sæsonen og parametre som temperatur, vandindhold i jorden og tykkelsen af aktivlaget (den del af jorden, der er optøet) registreres løbende. Hermed håber jeg på at kunne få en model til at forklare en stor del af den variation, der ses i kulstofafgivelsen på de tre lokaliteter. Bedre modeller for afgivelsen af kulstof fra de arktiske jorde er vigtige for at kunne estimere det aktuelle indhold af CO₂ i atmosfæren over Arktis. CO₂ er en vigtig drivhusgas og har således indirekte stor betydning for temperaturforholdene ved jordoverfladen.

Lørdag efter aftensmad blev stationens nye radiomast rejst. Masten, der er 15 m høj, skal muliggøre en bedre og mere stabil radiokommunikation med de nærliggende områder. Masten blev via en hjælpemast trukket op af stationens bæltekørende gravemaskine uden de store problemer. Alle mand hjalp til med at stramme barduner og tage billeder. Seancen blev afsluttet med manér, da Aka fandt en single malt whisky og de store cigarer frem. Ikke så ringe endda!! (jeg er jyde)

Mange hilsner fra Zackenberg

Jens Søndergaard